

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubi i
Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Martí
Dominguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscow*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras
(*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Miriam
Diez (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*),
Erena Calvo (*Rabat*), Carlos G. Cano (*El Salvador*),
Ricard González (*Washington*), Joan Antoni Guerrero
(*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequin*),
Jordi Mumburú (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Òscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262. Margalida Mateu (Palma). Tel.: 971 720
763

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

5.000 dies de grisor

El 12 de març fa 5.000 dies que el PP governa a la Generalitat Valenciana. Des que, el 4 de juliol de 1995, Eduardo Zaplana va prendre possessió com a Molt Honorable President, han passat més de tretze anys de grisor durant els quals el País Valencià només ha destacat per una política d'aparador que deixarà per a les generacions futures un parc temàtic endeutat, un parell d'esdeveniments *esportius* i la visita del papa. Hem eixit a les televisions de tot el món, però ens ha costat molt més que una bona campanya publicitària.

L'altra herència que, sens dubte, marcarà el futur del país també és grisa i recorre tota la costa de nord a sud –amb comptadíssimes excepcions. La Unió Europea ja ha denunciat que un urbanisme desafortat com el que permet l'administració valenciana incompleix els màxims permisos, hipoteca el futur, és insostenible i desequilibra el territori –això sense entrar en la sacsejada social i cultural que ningú no ha previst ni ha vist encara–, però encara n'hi ha que neguen l'evidència o minimitzen la malifeta.

Damunt, s'ha promogut una economia oportunista, basada sobretot en el sector de la construcció, que ha estat el primer de contagiarse de la crisi econòmica global. Però ara que la recessió ha posat sostre a la construcció, tota l'economia comença a trontollar amenaçadorament, com una cadira amb una pota corcada.

Tot i que els mals són molt evidents i fins i tot la Unió Europea els denuncia, el govern valencià continua obtenint un marge de confiança ampli, elecció rere elecció. El PP ha sabut –aquí sí que ha jugat fort i ha descartat el contrari– estructurar tot un aparell publicitari, radicat sobretot en la manipulació de Canal 9 –informatius i programes inclosos– i el control ferri sobre tot el sistema comunicatiu del país. Ha estat tan monolítica aquesta barrera informativa que el PSOE, que controla la Televisió Espanyola, no ha aconseguit –tampoc no ho ha intentat gaire– trencar el discurs del govern valencià en qüestions clau de la seua política (com ara els arguments victimistes, maniqueus i populistes sobre el transvasament de l'Ebre).

El PP ha tingut l'habilitat de marcar l'agenda –els temes clau– dels mitjans de comunicació i de la resta de partits polítics. Tots acaben parlant d'allò que el PP desitja que parlen, amb no gaires excepcions i poc marge de maniobra. La conseqüència, lògicament, és l'esmentada grisor, les polèmiques inconsistents i el reforç de la confiança d'un PP que s'atreveix a fer i desfer qualsevol cosa –l'exemple clar és el tancament dels repetidors que reemetien Televisió de Catalunya–, sense ni un respecte mínim a la llibertat d'expressió, la dignitat institucional, el sentit comú i, al capdavall, la democràcia mateixa.

Als nostres lectors

Cinc mil dies del PP a la Generalitat Valenciana donen per a molt. La drete valenciana ha viscut una crisi interna sense deixar el Palau de Benicarló, ha rebut crítiques de la Unió Europea sense escabellar-se i s'enfronta ara a les acusacions de corrupció sense moure ni un dit –el *cas Fabra* és un exemple paradigmàtic del temps que es pot mantenir un càrrec malgrat les acusacions. Però no hi ha mal que dure cent anys ni cos que el pugua resistir.

Aquesta setmana també us expliquem quan va morir i on van acabar les despulles de Joan B. Basset, el general Maulet que encapçalà la revolta contra Felip V. I el reconeixement tardà que va rebre de l'arxiduc Carles, poc abans de morir. Tot, a partir de la troballa, en un arxiu parroquial segovià, d'un document que ha revelat els detalls dels darrers dies de Basset.

Àlex Milian
amilian@eltemps.net